

Ország-felvásárlók Székelyföld szívében

Székelyföldön, Erdővidéken felröppent a hír: Golfpálya épül Vargyas határában. Úgy szól a hír: „Románia legnagyobb golfparadicsoma.”

Erre a székely ujjával fellöki a kalapot az összeráncolt homlokáról:

- Há' ammija radai rosseb?
- Olyan, mint nálunk a pitty, csak nem lapáttal, hanem egy kankós pálcával ütök a golyót.
- Ühüm... Há' annem neköm lesz, abbiztos.
- És úgy van, eltalálta.
- Lesz benne szálloda, lakópark, iskola, óvoda, tornaterem stb., stb.
- Kiknek?!

Hát ez a nagy kérdés!!!

Aki ismeri a farkas és a kismalac történetét, az tudja, hogy az első mozzanat a mancs benyújtása.

– Kérlek! Engedd be csak a mancsom, csak ennyi, semmi több!

A történet tovább ismerős.

Trianon óta hiányérzetünk van nekünk, az itt élő székelyeknek, és most döbbenünk rá erre az ártatlan nagy igazságra az „osztrák” befektető csoport jóvoltából, hogy mi az, ami olyannyira hiányzik Székelyföldnek, s ami ez idáig a nagy vákuumot okozta a székely lelkekben?

Nem a nemzettesthez tartozás, nem a székely önazonosság megőrzése, nem az elrabolt szabadságunk, javaink, legyilkolt, kivégzett nagyjaink.

Nem! Nem ezek! Másvalami hiányzott nekünk, csak nem tudtuk megnevezni. És szinte hallom egyszerre feltörni az össznemzeti székely üdvrivalgást:

– A golfpályák!!! Ez hiányzott nekünk mostanáig!

Legalább annyira, mint az üveges tótnak a hanyatt vágódás, vagy mint a kolera vagy a bubópestis. Most meglesz. Végre lecsaphat (ránk) a golfütő!

Jön az „osztrák” megváltó, lesz golf, székely fiúk, lányok, bácsik, nénik! Golf, melyre szomjaztok már ősidők óta, és amelyet elhoz nektek ez a vajszívű osztrák úr, és a mögötte a névtelen, titokzatos ország-felvásárlók.

Idézem egyik anyaországi, pátyi* hozzászólót, akik szintén ebben a kórságban szenvednek: „Nem az a lényeg, hogy hol épül golfpálya, hanem kik azok a betelepülők, honnan jönnek és miért?”

A vargyasi beruházással megbízott (Transilvanian Business Development Srl) osztrák úr csupa jót ígér. Nem győzi kiönteni túlcsoportuló lelkét. Ő azért jött, mert nekünk jót akar. Föl akar emelni minket pusztán csak jóindulatból.

Hogy össze ne olvadjon az ember lelke írósvajként erre a határtalan szeretetre.

Pénz, nyereség? Ugyan már! Nem oly kicsinyes valakik ők. Csak a jót, csak nekünk.

Am ehhez a mancsát..., azt a jótévő drága, áldott „osztrák” mancsot engedjük be. Azt, amely annyi jót hozott számunkra a történelem folyamán (*Madéfalvi veszedelem, 1848-49 vérengzései, az első világháborúba belesodrás Trianon, őrség – Burgenland lenyúlása, stb.*), – mondja, csak azt a (*pénzel fertőzött – mondom én*) mancsát, csak azt engedjük be, hogy mélyen szántó, határtalan szeretetétől áthevülten, teljes súlyával ránk tehesse azt.

Eldicsekszi ez a drága ember az egyik portálon, hogy „a terület, ... egykor az Osztrák–Magyar Monarchia külső határát képezte.” (*Hiába na, ő nosztalgikus érző lélek.*)

Ígéreteik? Minden, ami szép és jó, maga a mennyország, mert ő és a háttéri névtelenségben meghúzódó befektető „osztrák” társai csak jót akarnak.

Persze, ezt már a jóságos Peres bácsi is megmondta.

Megpróbál a szívünkbe férközni. Például, hogy jóságos, önzetlen, atyai befektetésével a vidék székely jellegét emelné ki a pénzzel degeszre tömött pénztárcájú idelátogató turisták előtt, és minden népnemzeti értékünk kiemelésével fogja idecsalogatni őket. Meg is említi, mi az igazi vonzó, tősgyökeres, letagadhatatlan székely jellegű látnivaló. Többek közt a számunkra is oly kedves, és kellemes hideg-



rázást előidéző: „Ceausescu diktátor vadászháza szintén látogatásra érdemes”. Majd tovább a „350 forrás és több kénes barlang, valamint egy vulkanikus tó” után egy másik hóhér „Dracula gróf nyomait is követhetik itt Erdélyben”.

Megejtő! De ha már a hóhéroknál tartunk, kifelejtettük Siskovics (hóhér) altábornagyot és annak madéfalvi vérengző hóhérmunkáját.

Ugyanis a Siskovics, Haynau és hasonszórú hóhérokkal minket megajándékozó áldott jó osztrák lelket megőrkölő úrnak ezek a vérforraló hazug gazemberek vonzó, és ezeket tálalja.

Kinek, mi van a szívében, azt osztja.

Nem mellesleg, az egész Drakula mesének semmi köze Erdélyhez.

A lavinát az Ausztriában élő utolsó magtalan Dániel bárórsarj indította el, aki eladta visszaszolgáltatott földjét az osztrák ingatlanüzemeknek. Aztán, mint egy vezényszóra, a megbízott felvásárló ígéreteire, folytatták azok, akik szintén eladták báró földje mellett levő – a vargyasi Dániel bárói birtokból valaha ingyen kapott – földjüket, melyért nem izzadott sem az apjuk, sem a nagyapjuk, így erkölcsi értéke sem volt számukra. Valószínű örültek az ingyen jött „nagy pénznek”, és meg lehet, már rá is hágtak annak nyakára.

Most már se pénz, se posztó.

De ezzel ők eladták nemcsak a négy falu – Vargyas, Olasztelek, Székelyszáldobos, Felsőrákos – hanem egész Székelyföld jövőjét, békéjét.

Olyan áldás lesz Székelyföld szívében ez a beruházás, mint ágyékban a kelés.

Mert felépül a létesítmény, a lakópark, és hoznak oda messzi földről betolakodókat, akik majd megkeserítik az őshonos székelyek életét. Örüljenek, ha megtűrik maguk körül azok, a saját őshonos földjükön.

Azzal kecségtetnek, hogy munkahelyeket biztosítanak a környék lakóinak.

Igen, munkalehetőség! Talán megengedik, hogy a székely asszonyok bejárjanak az idegenből jött népség magával hozott vénségei *alsó felének* ápolására (*elnézést e „szép” szóért, de ez lesz a való*). A székely ezermester férfiaknak a póce, tisztogatás, udvarseprés, személtelhordás magas szintű mesteri munkája jut.

A lányoknak meg ...? Jönnék a zsíros euróval, dollárral bélelt urak. Kell a szórakozás.

Gyönyörű szolgai székely jövő, a porban csúszás magaslátán!

Van még egynéhány földtulajdonos, akik nem adták oda földjüket, és ezzel megállíthatják a lavinát. Prüszköl is emiatt a szerencsétlen „osztrák jötevő” méltatlankodva.

Ha öntudatosak, nem is adják oda! Hősök lehetnének.

De az osztrák úr háta mögött levők kifizetik az ötvenszeres árat is, csak a kelést beültethessék Székelyföld ágyékába.

Mert ez a cél.

Ha az enyém volna az a földdarab, százszoros áráért sem adnám. Menjen haza az osztrák a jó édesanyja pendelye mellé, vigye magával az egész bagázst, a megalkuvó székely vezetőkkel együtt szőröstől-bőröstől, és hagyja békén Székelyföldet.

Nem kérünk az „osztrák” jóindulatból!

Hasonló esemény folyik az anyaországi Pátyon. Ott is golffalu álcatervvel indul a maszatolás. Erre vannak szakosodva ezek.

Ott egy „spanyol” a jötevő, akinek spanyolhoni birtokán még Orbán Viktor is tiszteletét tette.

Tehát: itt az idő, a jövő elkezdődött.

Páty még küzd a golfpálya ellen, mert a golfpálya ürügyén egy 7000 lakost befogadó lakóparkot is megejtenek mellé, csak úgy, és hoznak oda is idegen földről valókat, és talán a pátyiaknak is megengedik idegen vén *alsófelek* karbantartását, ágytálazását, pelenkázását, mielőtt ellehetetlenítve kiszorítják őket onnan.

Vargyas, Olasztelek, Székelyszáldobos, Felsőrákos nem küzd jövőjéért. Nincs, aki elmagyarázza nekik, mi vár rájuk, nincs, aki összefogja őket. Vezetőik megalkudtak vagy elaludtak.

Mire fölbrednek már késő lesz!

Magyar-székely jövő a huszonegyedik század hajnalán.

Kolumbán Sándor

*Lásd a 11. oldalon lévő híradást is! (...Pátyon)

Nyílt levél a Ferinek – ha még ittthon van

(folytatás az 1. oldalról)

Ma már azért sem neheztelek rád Feri, hogy alaposan megszívattad az idős embereket, az egyetemistákat, a kismamákat, a nagycsaládosokat, az egyházakat és mindenkit, akit értél, mert tudom, hogy ezt is azért tetted, hogy elnémítsad a vörös ördögöket, hogy kitétesd a Parlament falai közül a rákosista-kádárta, milliomosra dagadt lopós bolsikat. Becsületes ember vagy Ferkó, csak így tovább.

Feri! Most a választások után már világos, hogy te voltál a Fidesz bújtatott embere, a belső bomlasztó.

És tudod, mi tetszik még? Az, hogy úgy engedted elmélyülni ezeket a gazembereket a lopásban és a csalásban, hogy minden tettük visszavetül az MSZP-re és az SZD-SZ-re, de ők maguk is büntetést fognak kapni. Remek dolog volt ez Feri. Félreismertünk, amikor szidtunk. Pedig te „megcsináltad. Elkúrtad az MSZP-t. Nem kicsit, nagyon” – hogy mint jobboldali, a nemzetért küzdő zsenit, téged idéztelek.

Valami sejtésem volt már négy éve is, amikor megalkotottad a második kormányodat. Akkor azt írtam, hogy „azok fogják a „Gyurcsányi” miatt megbuktatni az MSZP-t, akik rájuk szavaztak”. Igen! Feri, én felismertem nemes céljaidat már négy éve. És te teljesítetted az elvárásainkat. A nemzeti oldal ma a te nevedet áldja Ferkó. Hiszen te képes voltál még hazudozni is, hogy megmentsd Magyarországot. Pedig, neked a hazudozás rettentően nehéz. Mert te becsületes MSZP-ellenes magyar jobboldali tőkös gyerek vagy, a Fidesz és a Jobbik előretolt hadosztálya, és jobboldaliként az ember nem hazudik. Te azonban ezt az áldozatot is meghoztad a nemzetért.

Kedves Feri!
További sikereket kívánok neked. A bérhámozást meg ne hagyd abba, ha időd van, csak menjél bérhámozni, mert az jót tesz mindenkinek. Egyszer azért próbáld ki a konfirmálást is. Bár szerintem az utolsó kenet a legjobb, buli, azt vedd föl... Köszönettel a pártmunkáért, érzéseim veled kapcsolatban maradnak olyanok, mint régen.

